

som jeg vel ikke kan anse for ønskelig — det maatte absolut foretrækkes, om Regeringens Forslag var blevet vedtaget — men som man dog maatte paa den anden Side kan finde sig i. Endelig er der endnu et Punkt, paa hvilket jeg maa beklage, at man har fjernet sig saa meget, som man har fra Regeringens Forslag, nemlig med Hensyn til Lønningerne for Arbejdsinspektorerne og Assistentterne, idet man for disse Lønningers Vedkommende har foretaget betydelige Redskættelser i det, der fra Regeringens Side var foreslaaet. — De andre Endringer, som Forslaget er undergaaet, ere ikke af videre indgribende Betydning, og man kan ikke sige Andet end, at hvad angaar hele den egentlige tekniske Side af Lovforslaget, er den i alt Væsentligt, saaledes som den oprindelig var foreslaaet. Der er i den Henseende ikke foregaaet nogen Forandring, som egentlig kan svække dens Betydning eller Indflydelse. Ligeledes har man taget Hensyn til de Bemærkninger, som jeg har maattet gjøre baade i dette og det andet Thing, angaaende Kompetenceforholdet mellem de forskjellige Ministerier, og altsaa erkendt, at Tilshynet med Værksteder og Fabrikker, og navnlig med Hensyn til Børns Anvendelse i disse, skulde forblive under Indenrigsministeriet, hvor det nu er, da nemlig Indenrigsministeren ikke har villet samtykke i nogen Forandring paa dette Punkt. Dernæst har man ogsaa taget Hensyn til den Indvending fra min Side, som for Resten allerede her i dette Thing var Gjenstand for en Del Diskussion, nemlig at det ikke gaar an at lade Justitsministeriet, udstede direkte Befalinger for de Værksteders og Maskiners Vedkommende, som sortere under andre Ministerier, at det f. Ex. ikke gaar an, uden at bryde Kompetenceforholdet mellem Statsautoriteterne, at der paa Marinens Værksteder skulde opslaas en af Justitsministeren underskrevet Bekjendtgørelse om, hvad der skulde iagttages eller ikke iagttages. Dette er jo imidlertid mere en Formsig, og man har da ogsaa i det andet Thing, ligesom i dette, rettet sig efter de Bemærkninger, jeg i den Anledning maatte gjøre.

Talen: Jeg skal ikke undlade at fremhæve, at det er en streng Fordring til Landsthinget med en Rats Bæjtel at skulle behandle et Lovforslag, som har saa megen Betydning for en stor Del af Befolkningen, og hvori der er foretaget saa mange Forandringer af større eller mindre Vigtighed, siden Forslaget sidst var her i dette Thing. Det er jo imidlertid Noget, der følger af Forholdene, og jeg skal derfor ikke unddrage mig

at bidrage Mit til Sagens videre Fremme. Den høitærede Justitsminister har allerede fremhævet nogle af de betydeligere Forandringer, der ere foretagne i Forslaget, og som kunne vække nogen større eller mindre Tvivl. Jeg skal her bemærke, at der i det første Ufsnit af Lovforslaget, der indeholder de saakaldte tekniske Bestemmelser, er foretaget en stor Del Forandringer i det af Regeringen forelagte Forslag, der var overensstemmende med det af Landsthinget forrige Gang vedtagne Forslag. Noget af disse Forandringer maa imidlertid anses for at være Forbedringer, og jeg tror i det Hele taget nok, at man uden Skade kan gaa ind paa de Endringer, der forsaavidt ere stillede. Der er imidlertid et Par Punkter i samme Ufsnit, som jeg skal tillade mig at fremhæve lidt nærmere. Der var i Lovforslagets § 2 sidste Stykke en Bestemmelse om, at man skulde have Refkurs til Justitsministeriet med Hensyn til de Forordninger om Sikkerhedsforanstaltninger, som maatte blive stillede af Tilshynet. Dette er igjen bortfaldet, idet nu hele Myndigheden er bleven lagt i Tilshynets Haand, men der er dog for dette Tilfælde Vedkommende til Dels rettet derpaa ved en Tilføielse i § 16. Dernæst findes der i § 3 en lignende Bestemmelse, der angik ikke alene Maskiner, men ogsaa Bygningers Indretning, og paa hvilken man i det Udalg, der forrige Gang behandlede Sagen her i Landsthinget, lagde særdeles Vægt. Den gik nemlig ud paa en Bestyttelse af Gievere især af mindre Fabrikker, idet den foreskrev, at Tilshynet ikke udelukkende skulde have Myndighed til at tage Bestemmelse om Forandringer, der skulde foregaa ved selve Bygningerne, men at Spørgsmaalet derom skulde henstilles til Justitsministeriet, og at det ligeledes fra vedkommende Fabrikiers Side kunde indstilles til Justitsministeriets Afgjørelse. Det kan jeg ikke se er afhjulpet ved Lovforslagets § 16, og her er altsaa et Punkt, hvor der kunde blive Spørgsmaal om at tage en anden Bestemmelse. Bestemmelsen om Børn under ti Aar har den høitærede Justitsminister allerede omtalt. Der er endelig indsat en § 8, som bestemmer, at ingen Leveandør eller Forhandler maa udlevere nogen af de i denne Lov omhandlede Maskiner, uden at de til Dækning af Maskinernes Landhjul paabudte Sikkringsdele medfølge. Det er imidlertid Noget, man ikke vil kunne kontrollere, det maa paases af den, der opstiller Maskinen. Denne Paragraf er imidlertid mere overflødig end skadelig. Hvad det næste Ufsnit angaar om Tilshynet, maa man, som den høitærede Minister udtalte, være særdeles tilfreds med, at Folkethinget